

UVRIYERİZM HASTALIĞI

Aydınlık Gazetesi, 22 Eylül 2014

Yıldırım Koç

İşçi eylemleri yaygınlaşıyor; iktisadi ve siyasi kriz derinleştikçe, daha da yaygınlaşacak. İş kazaları nedeniyle ölümler sonrasında eylemler yapılıyor. Ücretini alamayan, kıdem tazminatı ödenmeyen, işten çıkarılan işçi eyleme geçiyor.

TGB'nin 19 Mayıs 2012 İstanbul eylemi, 29 Ekim 2012 Ulus eylemi, 8 Nisan 2013'te Silivri'de barikatların aşılması ve benzeri eylemler, Haziran 2013 ayaklanmasının altyapısını oluşturdu. Tüm bu süreç de korkunun aşılmasını sağladı.

Hem sorunlar artıyor, hem korku aşıldı.
İşçilerimiz ve memurlarımız da eylem yapıyor.
Haklılar ve mecburlar.
Ancak haklı olmak kazanmak için yeterli değil.

EYLEMLERİN İÇERİĞİ ZENGİNLEŞTİRİLMELİ!

Tek tek işyerlerindeki eylemler ancak sendikaların ve öncü siyasi partinin önderliğinde bütünleştirilir ve ortak bir hedefe yönlendirilebilirse, başarı sağlanabilir.

Ekonomik krizin yaşanmadığı dönemlerde, tek tek işyerlerindeki mücadelelerin başarı şansı vardır.

Krizin derinleştiği koşullarda başarının yolu, mücadelenin bütünleştirilmesinden ve siyasi bir içerik kazanmasından geçer.

Hepimizin görevi, yükselen ve daha da yükselecek olan işçi/memur eylemlerini desteklemektir.

Ancak bu eylemler yükseldiğinde uvriyerizm hastalığı da yaygınlaşır. Uvriyerizm hastalığına yakalanırsak, bugünün önde gelen görevlerini yerine getiremeyiz.

Uvriyerizm nedir?

"işçilik" diye çevirebilirsiniz. İşçileri yücelten, onların attıkları her adımın doğru olduğunu kabullenen ve savunan tavır. Onları uygun biçimde eleştirmeyen, onları ortak siyasi hedefe yöneltmeye çalışmayan anlayış.

Sıradan bir işçi niçin eylem yapar?

Mecburdur da, ondan. Genellikle benim için, sizin için, ülkemizin, milletimizin ve işçi sınıfının ortak çıkarları ve talepleri için eylem yapmaz; kendisi için eylem yapar. Bu durum son derece doğaldır. Ancak eğer siz bu doğal durumu veri kabul edip ona koşulsuz bir destek verirsiniz, işçilik (uvriyerizm) hastalığına yakalanmışsınızdır.

HASTA ZİYARETİ YERİNE DOKTORLUK GEREKLİ!

İşçi sınıfı, Türkiye'nin bağımsız ve demokratik bir ülke yapılmasında, Kemalist Devrim'in geliştirilerek korunmasında, nihai olarak da sınıfsız ve sömürsüz bir dünya ve Türkiye kurulmasında öncü ve ana güçtür.

İşçiler bu mücadeleye, emperyalist sömürü altında ve bugünkü kapitalist düzen içinde yaşama şansları kalmadığından, "mecburiyetten" katılırlar. Bu "mecburiyetten" eylemi olduğu gibi kabullenir ve incitmeden ve uygun biçimde eleştirmeden desteklerseniz, işçilik hastalığına yakalanmışsınız demektir.

Tekel eylemini hatırlayın. Eylemi herkes göklere çıkarttı. Sel gitti, geriye kalan kum ne kadar? Halbuki eylem sırasında bu mücadelenin vatan mücadelesiyle bütünleştirilmesi ve anti-emperyalist bir nitelik kazanması sağlansaydı, sel gittikten sonra kalan kum çok daha fazla olurdu.

İşçiler kendi çıkarları için mücadele ediyorlar.

Mücadele etmekten başka çareleri kalmadığı için mücadele ediyorlar. Kapitalizm böyledir; işçiyi çaresiz bırakarak mücadeleye zorlar.

Ben ise bağımsız ve demokratik bir Türkiye, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya istiyorum.

İşçileri niçin desteklerim?

Benim siyasi amaçlarıma yararı dokunacaksa, desteklerim. Ben "yardımseverler derneği" üyesi değilim. Siyasi bir amacım var. Gelişmeler ilişkin tavrımı, bu siyasi amacıma katkısı veya zararına göre belirlerim.

İşçi eylemleri yaygınlaşıyor, yaygınlaşacak.

İşçiler kendileri için çaba gösterecek.

Bu mücadeleyi desteklemeli, ancak bu anlayışı geliştirmek için (incitmeden ve dostça) çaba göstermeliyiz.

Uvriyerizm hastalığı yaygınlaşmamalı.